

RÅDETS FØRSTEBEHANDLINGSHOLDNING (EU) Nr. 2/2011

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1905/2006 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde

Vedtaget af Rådet den 10. december 2010

(2011/C 7 E/02)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

menneskerettigheder på verdensplan ⁽⁷⁾, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1905/2006 ⁽⁸⁾.

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 209, stk. 1,

(2) Gennemførelsen af forordning (EF) nr. 1905/2006 har vist, at der er inkonsekvens med hensyn til dispensation fra princippet om ikke anvende Unionens finansiering til at dække omkostninger i forbindelse med skatter, told og andre afgifter. I lyset heraf foreslås det at ændre de relevante bestemmelser i nævnte forordning, så den tilpasses de øvrige instrumenter.

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽¹⁾, og

(3) I overensstemmelse med artikel 5, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå det tilstræbte mål.

ud fra følgende betragtninger:

(4) Forordning (EF) nr. 1905/2006 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

(1) For at gøre Fællesskabets eksterne bistand mere effektiv og gennemsigtig blev der i 2006 indført nye rammer for planlægning og levering af bistand. Dette omfatter Rådets forordning (EF) nr. 1085/2006 af 17. juli 2006 om oprettelse af et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA) ⁽²⁾, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1638/2006 af 24. oktober 2006 om almindelige bestemmelser om oprettelse af et europæisk naboskabs- og partnerskabsinstrument ⁽³⁾, Rådets forordning (EF) nr. 1934/2006 af 21. december 2006 om oprettelse af et instrument til finansiering af samarbejdet med industrialiserede og andre højindkomstlande og –territorier ⁽⁴⁾, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1717/2006 af 15. november 2006 om oprettelse af et stabilitetsinstrument ⁽⁵⁾, Rådets forordning (Euratom) nr. 300/2007 af 19. februar 2007 om oprettelse af et instrument for samarbejde om sikkerhed på det nukleare område ⁽⁶⁾, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af et finansieringsinstrument til fremme af demokrati og

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 25, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1905/2006 affattes således:

»2. Unionens bistand må i princippet ikke anvendes til at betale skatter, told og andre afgifter i modtagerlandene.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 21.10.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 10.12.2010. Europa-Parlamentets holdning af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 82.

⁽³⁾ EUT L 310 af 9.11.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 405 af 30.12.2006, s. 41.

⁽⁵⁾ EUT L 327 af 24.11.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 81 af 22.3.2007, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 386 af 29.12.2006, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT L 378 af 27.12.2006, s. 41.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ...

På Europa-Parlamentets vegne

...

Formand

På Rådets vegne

...

Formand

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

Den 21. april 2009 vedtog Kommissionen sit forslag til forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1905/2006 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde og om ændring af forordning (EF) nr. 1889/2006 om oprettelse af et finansieringsinstrument til fremme af demokrati og menneskerettigheder på verdensplan.

Europa-Parlamentet vedtog sin førstebehandlingsudtalelse den 21. oktober 2010.

Rådet fastlagde sin førstebehandlingsholdning den 10. december 2010.

II. FORMÅL

Instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde (DCI) er et af kun to finansielle instrumenter vedrørende EU's optræden udadtil, som ikke indeholder en undtagelse fra princippet om ikke anvende EU-finansiering til at dække omkostninger i forbindelse med skatter, told og andre afgifter. Instrumentet til fremme af demokrati og menneskerettigheder på verdensplan (EIDHR) er det andet eksempel herpå.

Alle de andre finansielle instrumenter vedrørende EU's optræden udadtil fastsætter, at EU's støtte i princippet ikke må anvendes til at finansiere sådanne omkostninger, og giver dermed mulighed for fleksibilitet i det enkelte tilfælde, hvor det er relevant, af hensyn til en ordentlig gennemførelse af programmer og projekter.

Formålet med Kommissionens forslag er at tilpasse den relevante bestemmelse i dette instrument til de øvrige instrumenter ved at tilføje ordene »i princippet« i artikel 25, stk. 2, i forordningen.

III. ANALYSE AF RÅDETS FØRSTEBEHANDLINGSHOLDNING

Rådet havde slet ingen vanskeligheder med den enkelte ændring, som Kommissionen foreslog i sit oprindelige forslag med henblik på at harmonisere de relevante bestemmelser i de eksisterende finansielle instrumenter.

Rådet accepterede også tre overvejende tekniske ændringer, vedtaget Europa-Parlamentet, af klarheds- og nøjagtighedshensyn. Rådet tilsluttede sig navnlig en opsplittning af det oprindelige forslag i to for at tilkendegive, at to separate instrumenter er berørt, nemlig DCI og EIDHR.

Rådet kunne imidlertid ikke acceptere de af Europa-Parlamentets ændringer, der indfører anvendelse af proceduren for delegerede retsakter (artikel 290 i TEUF) i forbindelse med vedtagelsen af flerårige samarbejdsprogrammer og strategidokumenter. Rådet finder, at de flerårige samarbejdsprogrammer, eftersom de ikke er retligt bindende retsakter, ikke udgør almengyldige retsakter, der udbygger eller ændrer basisretsakten. De udgør gennemførelsesforanstaltninger i henhold til artikel 291 i TEUF.

IV. KONKLUSION

Mens Kommissionens forslag ikke frembød nogen vanskeligheder for Rådet, accepterede Rådet en række ændringer vedtaget af Europa-Parlamentet.

Rådet finder, at dets førstebehandlingsholdning er et afbalanceret kompromis, og det opfordrer Europa-Parlamentet til at gå med til denne tekst for at bevare ånden i og formålet med det oprindelige forslag, nemlig at sikre konsekvens i de finansielle instrumenter vedrørende EU's optræden udadtil og give mulighed for en minimal men nødvendig fleksibilitet i deres anvendelse.